Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

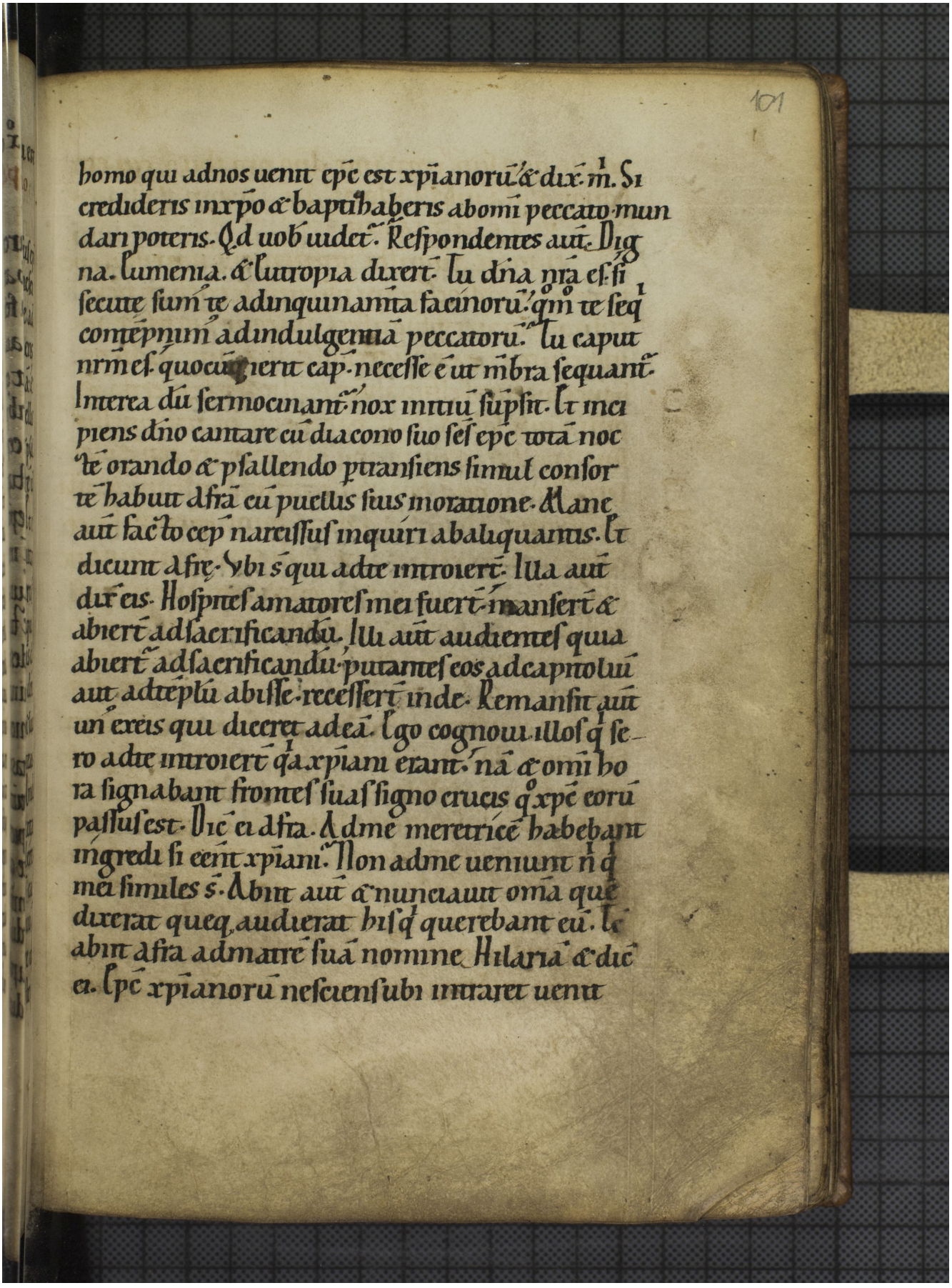

homo qui adnos uenit epc̄ est xp̄ianorū. & dix. m. Si
credideris inxp̄o & bapt̄i habeberis abomi peccato mun
dari poteris. Q.d uob̄ uidet̄. Respondentes aut̄. Dig
na. lumenia. & lutropia dixer̄. Tu dna nr̄a es. si
secute sum te adinquinamta facinoru. qm̄ te seq
contēpnum adindulgentia peccatoru. Tu caput
nr̄m es. quocūq; ierit cap. necesse ē ut m̄bra sequant̄.
Interea dū sermocinant̄ nox intiu supsit. Et mer
piens dño cantare cū diacono suo ses epc̄ tot̄a noc
te orando & psallendo ptransiens simul consor
te habuit dfia cū puellis suis moratione. Mane
aut̄ facto cep̄ narcissus inquiri abaliquamus. Et
dicunt dfie. Vbi s̄ qui adte introierūt. Illa aut̄
dix̄ eis. Hospites amatores mei fuer̄ manser̄ &
abier̄ adsacrificandū. Illi aut̄ audientes quia
abier̄ adsacrificandū putantes eos adcapitoliū
aut adtēplū abisse. recessert̄ inde. Remansit aut̄
un̄ exeis qui diceret adea. Ego cognoui illos q̄ se
ro adte introierūt q̄a xp̄iani erant. nā & omi ho
ra signabant frontes suas signo crucis q̄ xp̄e eorū
passus est. Dic̄ ei dfia. Adme meretrice habebant
ingredi si ēent xp̄iani. Non adme uenium̄ n̄ q
mei similes s̄. Abiit aut̄ & nunciauit oīa que
dixerat queq; audierat his q̄ querebant eū. Et
abiit dfia admatre sua nomine Hilaria & dic
ei. Epc̄ xp̄ianorū nesciens ubi intraret uenit